

Függelék

I.

Az A.A.-hagyomány

Az A.A. a nyomorúság és a józan élet, gyakran pedig az élet és a halál közötti különbséget jelenti tagjai számára. Természetesen ugyanilyen fontos szerepet játszana számtalan olyan alkoholista életében is, aki még nem került kapcsolatba vele.

Ezért nincs olyan közösség, amelynek nagyobb *szüksége lenne rá*, hogy hatékony és egységes legyen. Mi, alkoholisták úgy látjuk, hogy együtt kell működnünk és össze kell tartanunk, mert ha magunkra maradunk, belepusztulunk.

Mi, az Anonim Alkoholisták tagjai, meg vagyunk győződve arról, hogy az A.A. Tizenkét Hagyománya eddigi tapasztalataink alapján a legjobb válasz olyan örökké aktuális és égető kérdésekre, mint: *Hogyan tud az A.A. a leghatásosabban működni?* és *Hogyan tud az A.A. egységes maradni és így fennmaradni?*

A következő oldalon az A.A. Tizenkét Hagyományának úgynevezett rövid változata található. Általában ezt használjuk. Ez a tömörített formája az A.A. Hagyományok eredeti, először 1946-ban kiadott, hosszabb változatának. Minthogy ez utóbbi részletesebb, és talán történelmi jelentősége is van, ezt is közreadjuk.

A TIZENKÉT HAGYOMÁNY

1. Közös boldogulásunk álljon az első helyen, személyes felépülésünk az A.A. egységétől függ.

2. Csoportügyekben egyetlen abszolút tekintély létezik – egy szerető Isten –, aki csoporttudatunkban megnyilvánulhat. Vezetőink csupán bizalmunkat élvező szolgálattevők, nem pedig irányítók.

3. Az A.A.-tagság egyetlen feltétele az ivással való felhagyás vágya.

4. Legyen minden csoport független, kivéve azokat az ügyeket, amelyek más csoportokat vagy az A.A. egészét érintik.

5. Minden csoport egyetlen, elsődleges célja az, hogy eljuttassa üzenetét a még szenvedő alkoholistához.

6. Egy A.A.-csoport soha ne adja pénzét, nevét vagy támogatását semmilyen kapcsolódó intézménynek vagy külső vállalkozásnak, nehogy a pénzzel, tulajdonnal és presztízzsel kapcsolatos problémák eltérítsék elsődleges céljától.

7. Minden A.A.-csoport legyen teljesen önfenntartó, hárítsa el a külső hozzájárulásokat.

8. Az Anonim Alkoholisták Közössége maradjon mindig nem hivatásos, bár szolgálati központjaink alkalmazhatnak hivatásos szakembereket.

9. Az A.A. maga soha ne szerveződjék, de alakíthatunk szolgálati testületeket vagy bizottságokat, amelyek közvetlen felelősséggel tartoznak azoknak, akiket szolgálnak.

10. Az Anonim Alkoholisták Közösségének nincs véleménye külső ügyekről, ezért az A.A. név soha ne legyen bevonható nyilvános vitába.

11. A nyilvánossághoz való viszonyunk alapja elsősorban a vonzerő, nem a reklám. Személyes névtelenségünket mindig meg kell őriznünk a sajtóban, a rádióban és a filmekben.

12. Hagyományaink spirituális alapja, a névtelenség mindig emlékeztet bennünket arra, hogy az elvek előbbre valók az egyes személyeknél.

A TIZENKÉT HAGYOMÁNY

(Teljes szöveg)

A.A.-tapasztalatunk erre tanított:

1. Az Anonim Alkoholisták minden tagja egy kis rész a nagy egészben. A Közösségnek tovább kell élnie, különben elveszünk. Ezért közös boldogulásunk az első. Egyéni boldogulásunk szorosan ezután következik.

2. Csoportjaink számára csak egy abszolút tekintély létezik – a szerető Isten, ahogyan csoportunk lelkületében megnyilvánul.

3. Tagságunk minden szenvedő alkoholista előtt nyitott. Következésképpen senkit sem utasíthatunk el, aki gyógyulni akar. Anyagiakon, aprólékos szabályokon nem múlhat az A.A.-tagság. Két-három alkoholista, akit a józanság vágya hoz össze, A.A.-csoportnak nevezheti magát, feltéve, hogy mint csoport semmilyen más szervezethez nem tartozik.

4. Belső ügyeit illetően az A.A.-csoport egyedül saját lelkiismeretének felelős, semmilyen más tekintélyt nem ismer el. Ha ügyei a környékbeli csoportokat is érintik, azok tanácsát is ajánlatos kikérni. Az Általános Szolgálat Választmányának megbízottjaival való tanácskozás nélkül sem csoport, sem körzeti bizottság, sem egyén nem tehet olyan intézkedést, ami az A.A. egészére kihatással lehet. Ilyen ügyekben közös jólétünk mindenek fölött áll.

5. Az Anonim Alkoholisták minden csoportja lelki beállítottságú közösség, amelynek *egyetlen elsődleges célja* van: eljuttatni üzenetét a még szenvedő alkoholistához.

6. Pénzből, vagyonból, tekintélyből adódó problémák könnyen eltéríthetnek bennünket elsődleges, lelki beállítottságú célunktól. Ezért minden olyan jelentős értékű ingatlant, amely igazán az A.A. igényét szolgálja, elkülönítve kell bejegyezni és kezelni. Így elválasztjuk az anyagiakat a lelkiektől. A.A.-csoport – mint csoport – soha nem lép üzleti vállalkozásba. Másodlagos segítőszerveket: klubokat, kórházakat, melyek jelentős ingatlannal rendelkeznek és komoly adminisztrálással működnek, elkülönítve kell kezelni. Így, ha szükséges, a csoport könnyen túladhat rajta. Következésképpen ezek az intézmények ne használják az A.A. nevet. Igazgatásukért azok felelősek, akik anyagilag támogatják. Klubokban lehetőleg A.A.-tag legyen a gondnok. Ezzel szemben kórházakban és más kezelőintézetekben a vezetést az A.A.-tól teljesen különítsék el, és vessék orvosi szakfelügyelet alá. Az A.A.-csoport együttműködhet ugyan bárkivel, de más intézményhez ne csatlakozzon, és ilyen együttműködés gondolatát se kifejezetten, se burkoltan ne támogassa. A.A.-csoport ne kötődjön senkihez.

7. Az A.A.-csoportokat teljes mértékben saját tagjai tartják fenn hozzájárulásaikkal. Ezt az ideált minden csoportnak mielőbb meg kell valósítania. Nyilvános pénzgyűjtések az Anonim Alkoholisták nevében – eredjenek azok csoportoktól, kluboktól, kórházaktól vagy más kívülálló intézményektől – nagyon veszélyesek. Nem bölcs dolog jelentős értékű ajándékot vagy adományt bárkitől elfogadni, ha az ellenszolgáltatással vagy elkötelezettséggel jár. Ezen kívül aggodalommal

látjuk az olyan A.A.-pénztárat, amelyek – ésszerű tartaléktól eltekintve – nem az A.A. céljait szolgáló pénzt őriznek. Gyakran tapasztaltuk, hogy lelki örökségünkre semmi sem lehet olyan veszélyes, mint vagytonról, pénzről és tekintélyről való vitatkozás.

8. Az A.A. maradjon mindenkor nem hivatásos. „Hivatásos” alatt alkoholista kezelését végző foglalkozást értünk, amit fizetésért végzünk. Ennek ellenére alkalmazhatunk alkoholistaikat olyan munka elvégzésére, amelyre máskülönben nem alkoholistaikat fogadnánk fel. Ilyen szolgáltatásokért lehet fizetni, de a Tizenkettedik Lépés gyakorlásáért soha.

9. Minden A.A.-csoportnak minimális szervezettségre van szüksége. Legjobb a vezetőség rotációja. Kis csoportok megválaszthatják titkárukat, tisztviselőiket, nagy csoportok pedig meghatározott időre szóló bizottságukat. Nagyvárosokban központi vagy csoportközi bizottságokat választhatnak, amelyek gyakran főállású hivatalnokot alkalmaznak. Az Általános Szolgálat Választmányának meghatalmazottjai tulajdonképpen az A.A. Általános Szolgálati Bizottságát képezik. Ők az A.A. Hagyományok őrzői, és hozzájuk futnak be azok az önkéntes hozzájárulások, amelyekből az A.A. New York-i Általános Szolgálati Irodáját fenntartjuk. Nekik van a csoportoktól felhatalmazásuk a nagy nyilvánossággal való kapcsolatok fenntartására, és ők biztosítják legfontosabb folyóiratunk, a *Grapevine* helyes szellemét. Minden ilyen megbízottat vezessen a szolgálat szelleme, mert az igazi A.A.-vezetők csupán a közösség megbízott, tapasztalt szolgálói. Hivatalukkal

nem jár tekintély, nem kormányoznak. Hasznosságuk elismerése a megbecsülés.

10. A.A.-csoport vagy A.A.-tag soha nem nyilváníthat véleményt az A.A. nevében rajta kívülálló vitás kérdésekben. Ez különösen vonatkozik politikai, vallásfelekezeti kérdésekre vagy alkoholreformra. Az Anonim Alkoholisták csoportjai semmilyen kérdésben sem foglalnak állást. Ilyen ügyekben véleményt egyáltalán nem nyilváníthatnak.

11. A nagy nyilvánossággal való kapcsolatunk fő jellemzője személyes névtelenségünk legyen. Úgy gondoljuk, az A.A.-nak kerülnie kell a szenzációt hajhászó hirdetéseket. A rádióban, a filmekben vagy a sajtóban A.A.-tagok nevét ne említsék, fényképüket ne publikálják. A nagy nyilvánossággal való kapcsolataink ne a hírverésen, hanem a vonzerőn alapuljanak. Öndicséretre sincs szükség. Jobb, ha barátaink ajánlanak bennünket.

12. Végül mi, az Anonim Alkoholisták tagjai hiszszük, hogy a névtelenség elvének óriási lelki jelentősége van. Emlékeztet bennünket arra, hogy az elvek előbbre valók, mint az egyes személyek, és eszünkbe juttatja, hogy hamisítatlan alázatot gyakoroljunk. Ezt azért tesszük, hogy a bőséges áldások, melyeknek részesei vagyunk, ne kényeztessenek el bennünket, és hálatalten örökké élhessünk Annak szemléletében, Aki felettünk uralkodik.